

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 300/09-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. februára 2010 prerokoval sťažnosť Mgr. J. T., B., zastúpenej advoktákom Mgr. A. T., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky postupom a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15 Co 36/2009 z 12. februára 2009 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20 C 51/2008 z 11. novembra 2008 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti Mgr. J. T. **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. mája 2009 doručená sťažnosť Mgr. J. T. (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia v záhlaví uvedených základných práv a slobôd garantovaných Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), Listinou základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práv podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) postupom a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 15 Co 36/2009 z 12. februára 2009 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 20 C 51/2008 z 11. novembra 2008.

2. Podstata námietok sťažovateľky spočívala v názore, že označenými rozhodnutiami všeobecných súdov došlo k zastaveniu konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po uplynutí 3 rokov od jeho zániku, v dôsledku čoho jej bolo znemožnené domáhať sa svojich majetkových práv na súde, lebo sa naplnila nevyvrátiteľná domnienka podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

3. Sťažovateľka navrhla vysloviť porušenie označených práv a napadnuté rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

4. Ústavný súd uznesením zo 14. októbra 2009 sťažnosť sťažovateľky prijal na ďalšie konanie.

5. Sťažovateľka listom z 22. januára 2010 oznámila ústavnému súdu, že 15. januára 2010 jej bolo okresným súdom doručené predvolanie na pojednávanie v označenej veci potom, ako medzičasom Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 3 Cdo 138/2009 zo 7. októbra 2009 zrušil obidve sťažnosťou napadnuté uznesenia na základe ňou podaného dovolania, v dôsledku čoho odpadol predmet ústavnoprávneho sporu.

6. Ústavnoprávny proces môže prebiehať a rozhodnutie ústavného súdu môže byť vydané len za splnenia určitých podmienok ustanovených procesným právom. Tieto podmienky aj v konaní pred ústavným súdom možno nazvať procesnými podmienkami a musia byť splnené nielen v čase začatia konania, ale aj v čase vydania rozhodnutia. Ak niektorá z procesných podmienok splnená nie je (alebo v priebehu konania odpadne), ústavný súd takú okolnosť nemôže nechať bez povšimnutia, ale musí z toho vyvodiť príslušný procesný záver.

7. Procesné podmienky je možné vymedziť ako predpoklady prípustnosti vydania meritórneho rozhodnutia (je bezvýznamné či vyhovujúceho, alebo zamietavého, či nevyhovujúceho sťažnosti). Procesné podmienky sú rôznej povahy (subjektívne, objektívne, podmienky na strane ústavného súdu, na strane účastníkov, ale aj podmienky týkajúce sa veci). Celkovo vytvárajú rámec, v ktorom je právo na súdnu ochranu realizované.

8. Ak nie je niektorá z procesných podmienok splnená, bráni to tomu, aby ústavný súd vo veci vydal meritórne rozhodnutie. Preto sa musí vždy z úradnej povinnosti starať, či sú podmienky splnené. To však nebráni účastníkom, aby sa tiež k procesným podmienkam vyjadrovali.

9. Skúmanie procesných podmienok sa deje v rámci už začatého konania. Spravidla je ústavný súd povinný ich zisťovať hneď po začatí konania a ďalej sledovať po celú dobu konania, či nedošlo k zmene, či podmienka pôvodne splnená zostáva splnená aj naďalej, či medzičasom neodpadla a pod., a z toho potom musí ústavný súd vyvodiť patričné dôsledky.

10. Nedostatok právoplatného rozhodnutia všeobecného súdu (ktoré v medziobdobí bolo zrušené v inštančnom postupe pred všeobecnými súdmi), ktorým mali byť porušené základné práva a slobody sťažovateľky, je takou procesnou podmienkou, pri absencii ktorej ústavný súd nemôže ďalej meritórne konať a rozhodovať; preto musel ústavný súd konanie aj v tejto veci zastaviť s poukazom na ustanovenie § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, s čím naostatok bola uzročená aj sťažovateľka.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. februára 2010